

HULEN I KULLAFJELD. Eventyrcomœdie af H. S. LÖVENSKJOLD.

(Texten af C. Borgaard.)

For at trøste *Helga*, den sjællandske *Sivald Jarls* Pleiedatter, der af sin Fader tvinges til at ægte den gamle skaanske Jarl *Gunnar Kalfson*, synger *Astrid*, hendes Veninde, med *Ternerne*, som gjentage Omqvædet, følgende

Moderato quasi Andantino.

ROMANCE.

Arr. af Componisten.

PIANO.

dol. *dol.* *espressivo*

(V. 1.) Sjø-land er en yn-dig Ø,
 fav-net trindt af sal-ten Sø; Mark og Lun-de,
 Dal og Høi-e vex-1-le qvægen-de for Høi-e
 Duften er sød, Hvi-len er blød i Græs-set paa Sjølund's Van-ge. (Omqvæd) *poco cresc.*
 Duf-ten er sød,
 Hvi-len er blød i Græs-set paa Sjølund's Vange. *dol.*

e sempre legato.

5 Ped. *

V.2.

Sjølund eier sterke Mænd,
 Vidt berømt er danske Sveud.
 Men den fagre danske Qvinde
 Kraften veed saa sødt at binde.
 Herligst i Nord
 Skjønheden groer
 Som Blomme paa Sjølund's Vange.
 Ternerne.
 Herligst i Nord etc.

V.3.

Men i Sivalds Urtegaard
 Dog den bedste Rose staaer.
 Blandt de fagre danske Qvinder
 Helga fremmest Prisen vinder.
 Blommerne smaa
 Neie sig maae
 For Rosen paa Sjølund's Vange!
 Ternerne.
 Blommerne smaa etc.